

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος τρίτον τοῦτο εἶναι
κί' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ὁ Ρωμῆος τὴν εβδομάδα	—	μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνῃ
κί' εἴαν ἔχω ἐξυπνάδα	—	κί' ὅποτε μοῦ κατεβαίνῃ.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι,	—	διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ ὅσας Ἐπαρχίας	—	καὶ ὅσες Ἐξωτερικόν,
ἰκετὴ καίρους πτωχείας	—	τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο	—	φράγκαδῶδεκα καὶ μόνο,

Εἰκοστή τοῦ Δεκεμβρίου,
τοῦ μεγάλου Ἰγνατίου.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῇντα ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνο κἄτι θὰ μᾶς τρέξῃ.

γιά τὰ ξένα ὅμως μέρη	—	δεκαπέντε καὶ ὅτ' ὀκτὶ.
Ἀλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ	—	δὲν θὰ γίνωνται ποτέ
κί' ὅσα φύλλα κί' ἂν κρατῇς	—	δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κί' οὐτε θέλω νταραβέρι	—	μὲ κανένα κανονιέρη
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ	—	ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς ἐτῶν φέρων τὴν ἀντάρα—	κί' ὁ Ρωμῆος	μας μιὰ δεκάρα

Ὅκτω, σαράντα κί' ἑκατό
καὶ κάθε μπάλο παραιτῶ.

Νέος ἀγὼν τῶν ἐκλογῶν

Ἡ ἐκλογαὶς ἐσίμωσαν, ἡ ἐκλογαὶς σιμόνουν,
τοῦ Διαδόχου πέρασαν τὰ τόσα πανηγύρια
κί' ἄλλαις γιορταῖς τρικούβεσαις ὅτ' ἡ μέση ξεφτυτρώνουν
καὶ ὀκυρίαρχος λαὸς τσουγκρίζει τὰ ποτήρια.
Ἀκόμη χθὲς μᾶς τρέλλαιναν τὰ γεύματα κί' οἱ μπάλοι
καὶ ἄλλα εὐτυχήματα μᾶς περιμένουν πάλι.

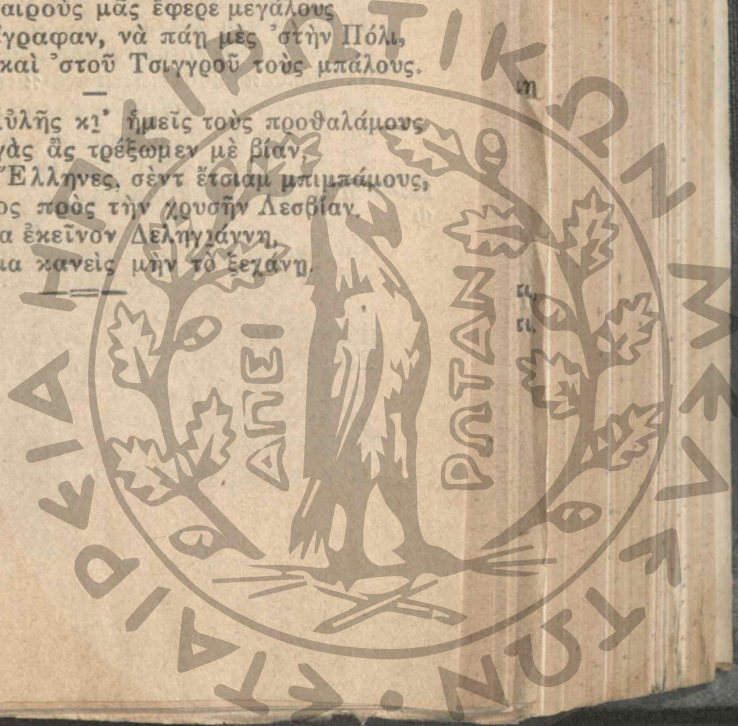
Καθένας ὑποψήφιος τὸ πρόγραμμά του κάνει
καὶ ὅλοι μᾶς ὑπόσχονται λαγούς μὲ πετραχήλια,
οἱ φοβεροὶ συνδυασμοὶ ἐβγῆκαν ὅτ' ὀσεργιάνι
καὶ τοῦ εὐδαίμονος λαοῦ ἀνάβουν τὰ καντύλια.
Καὶ μὲς σ' αὐτὸ τῶν ἐκλογῶν τὸ νέο πανηγύρι
τρέχει παντοῦ κί' ὁ Θεόδωρὸς τὸν σπóρον του νὰ σπείρῃ.

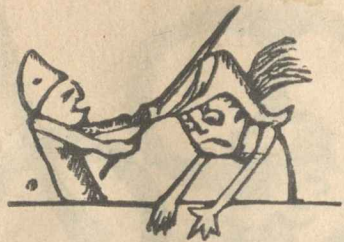
Ὡ! τί καιροί, ἀντάξιοι μεγάλης ἱστορίας!...
ὅλα τοῦ κόσμου τὰ καλὰ μαζὶ μᾶς ἦλθαν πάλι,
ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁ ἐκ τῆς Καισαρείας,
τοῦ νέου χρόνου ἡ χαρά καὶ ἡ ἀνεμοζάλη,
τὸ τέρτισο-τίρο, ἡ φωναὶς καὶ τᾶλλα νταβατούρια
καὶ μέσα σ' ὅλα τὰ καλὰ τῶν ἐκλογῶν ἡ φούρια.

Τοῦ Εὐγενίδη τὸ σπαθὶ τρομάζει τὸν Σουλτάνο,
ἡ κάθε περιφέρεια πλαταίνει καὶ τεντόνει
καὶ ἀπὸ κάτω κινήσεις καθὼς καὶ ἀπὸ πάνω,
ροδίξει ὅτ' ἡν Ἀνατολή, ὅτ' ὁ Πίνδος ξημερώνει..
Βουλευτικὰ προγράμματα κί' ἡ Ἀθ Βασίλη δῶρα..
πεθαίνει δώδεκα φοραὶς ὅποιος πεθαίνει τώρα.

Κί' ἐφέτος ἐπληρώθησαν οἱ πρὸ αἰώνων πόθοι
καὶ εἶπαν ὁ Διάδοχος πῶς ἐνηλικιώθη.
Ἀπὸ χαρὰν τὸ πρόσωπον παντὸς ἠκτινοβόλει,
ὁ Κωνσταντῖνος εἰς καιροὺς μᾶς ἔφερε μεγάλους
κί' ἀντί, καθὼς τοῦ ἔγραφαν, νὰ πάη μὲς ὅτ' ἡ Πόλι,
ἐπ' ἤγε εἰς τοῦ Κριεζῆ καὶ ὅτ' οἱ Τσιγγοὺ τοὺς μπάλους.

Εἰσῆλθομεν εἰς τῆς Αὐλῆς κί' ἡμεῖς τοὺς προθαλάμους
καὶ τώρα εἰς τὰς ἐκλογὰς ὡς τρέξωμεν μὲ βίαν,
κί' ἀμέμους σέμπερ, Ἕλληνες, σὲντ ἔτσιαι μπιμπάμους,
ὡς ἔλεγεν ὁ Κάτουλλος πρὸς τὴν χουστὴν Λεσβίαν.
Ψηφίσετε τὸν πλάνητα ἐκεῖνον Δελφινάγγη,
ἀλλὰ καὶ τὸ περισσεύμα κανεῖς μὴν τὸ ἔχῃ.

Φασουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Π.—Και τι μαθαίνεις Φασουλῆ;
Φ.—Εκείνα ποῦ μαθαίνεις.
Π.—Ἡ ἐκλογαὶς ἐσίμωσαν...
Π.—Πῶς τὸ καταλαβαίνεις;
Π.—Βλέπω παντοῦ προγράμματα με γράμματα μεγάλα
καὶ κάθε νέου βουλευτοῦ ὁρθάνοικτη τὴ σάλα.
Εἶδες καὶ σὺ τὸ πρόγραμμα τῶν Δώδεκα;
Φ.—Τὸ εἶδα.
Π.—Καὶ σὰν τὸ εἶδες, μασκαρᾶ, τί λὲς γιὰ τὴν πατρίδα;
Φ.—Τι θέλεις πάλι νὰ σοῦ πῶ καὶ νὰ σ' ὁμολογήσω;
ἐκείνον μόνον, Περικλῆ, σκοπεύω νὰ ψηφίσω,
ποῦ μ' ἔνα νέο πρόγραμμα ὑπόσχεσιν μᾶς δώσῃ
πῶς τῆς Ἑλλάδος τὸν λαὸν αὐτὸς θὰ ξεπατώσῃ,
πῶς ἰσοζύγιον κ' αὐτὸς ποτέ του δὲν θὰ φέρῃ,
πῶς μόνον εἰς καταστροφὰς καὶ κλύδωνας θὰ χαιρῇ,
πῶς οὔτε οἰκονομικὰ κ' αὐτὸς θὰ διορθώσῃ,
πῶς τὸν κυρίαρχον λαὸν ποτέ του δὲν θὰ σώσῃ,
πῶς δὲν θὰ σεβασθῇ ποσὼς δικαίωμα κανένα,
πῶς Νόμους καὶ Συντάγματα τὰ ἔχει μουντζωμένα,
πῶς θὰ φορτώσῃ ὅλους μας με φόρους ἐπὶ φόρων,
πῶς θὰ μᾶς κάμῃ μίαν γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρων,
πῶς δὲν θ' ἀφήσῃ κάλικο λεπτὸ εἰς τὸ Ταμεῖον,
πῶς θὰ μᾶς στείλῃ ὅλους μας εἰς τὸ Φρενοκομεῖον,
πῶς θὰ βαρῇ ἀλύπητα εἰς ὅλων τὸ κεφάλι
ὥς ποῦ τὰ δῶδ' ποδάρια μας σ' ἕνα παποῦτσι βάλλῃ,
πῶς δὲν θ' ἀγωνισθῇ κ' αὐτὸς, καθὼς οἱ ἄλλοι ὅλοι,
νὰ πάρωμε, βρὲ Περικλῆ, καμμιὰ φορὰ τὴν Πόλι,
πῶς δ, τι εὖρη ἐμπροστὰ θ' ἀρπάξῃ καὶ θὰ κλέψῃ
καὶ τέλος μᾶς ὑποσχεθῇ πῶς θὰ μᾶς καταστρέψῃ.
Π.—Τι λὲς, μωρὲ Ἀδστριακέ;
Φ.—Ναί, ναί, σὲ βεβαίονω
πῶς εἰς ἐκείνον, Περικλῆ, θὰ ρίξω ψῆφο μόνον,
διότι ἐβραδέθηκα τοῦ ἔθνους τοὺς σωτήρας,
διότι ἐπεθύμησα πολὺ τοὺς ὀλετήρας.
Ἡ εὐτυχία ἡ πολλὴ καθόλου δὲν μ' ἀρέσει,
πρέπει καὶ λίγη συμφορὰ ἐπάνω μας νὰ πέσῃ.
Δὲν θέλω περισσεύματα καὶ καταργήσεις φόρων
καὶ βίον πανευδαίμονα εὐπόρων καὶ ἀπόρων
καὶ ἄρσεις ἀναγκαστικῆς καὶ πλούτου ἀφθονίας
καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ τὴν Μακεδονίαν.
Π.—Μίλα καλά, βρὲ Φασουλῆ...
Φ.—Ναί, ναί, δὲν χωρατεύω...
τὴν δυστυχίαν πανταχοῦ με τὸ κερί γυρεύω
καὶ δὲν τὴν βρίσκω πουθενά... μακράν μου σεῖς σω-
[τήρες,
μακράν μου σεῖς οἱ τίμιοι τοῦ ἔθνους χαρακτήρες.
Σεῖς εἰσθε μόνῃ ἀφορμῇ καὶ μοναχῇ αἰτία
νὰ πλημμυρῇ κ' ἡ Ἑλλάς με ἀγαθὰ παντοῖα
κ' οὔτε ἔμπορεῖ κανένας πιά ἐδῶ νὰ δυστυχήσῃ
με ὅσον νοῦν καὶ δύναμιν γ' αὐτὸ κ' ἂν προσπαθήσῃ.
Ἡ δὲ πτῆρις σηκώνει αἰ πρῶτ' πρῶτ' εὐδαίμων

- καὶ με πολλὴν φαιδρότητα κυττάζει πρὸς τὸν Αἶμον
καὶ βλέπει νὰ περνοῦν ἐμπρὸς μετὰ χερσῶν ὄνειρον
τὰ πλήθη τῶν πατριωτῶν, τὰ πλήθη τῶν σωτήρων,
αἱ τῶν προγόνων μας σκιαὶ καὶ ἡ Μεγάλ' Ἰδέα
καὶ οἱ Πορφυρογέννητοι καὶ ἄλλα τὰ σπουδαῖα.
Ὡς εὐτυχία δυστυχίης, καθένας σ' εἰσιχάθη
καὶ ἡ Ἑλλάς ἐπιθυμεῖ καὶ συμφορὰς νὰ πάθῃ,
διότι ὅταν, Περικλῆ καὶ ἡ εὐδαιμονία
εἰς ἕνα τόπον ἔρχεται ἐν τόσῃ ἀφθονίᾳ,
ὥς ἐν φορτίον ἐπαχθὲς θαρρῶ πῶς μᾶς βαρύνει
καὶ δυστυχία φαίνεται πραγματικῶς κ' ἐκείνη.
Καὶ ὅταν φόρους, Περικλῆ, δὲν θέλουν νὰ πληρώσῃ
κ' οὔτ' ἕνα βάρος ἐλαφρὸν ὅτ' ἡ ράχη νὰ σηκῶνται,
ὁπότεν περισσεύματα μοῦ βγάξῃ τὸ Κουβέρνο,
ὅταν κανεὶς δὲν με κτυπᾷ, ὅταν ἐγὼ δὲν δέρνω,
ὅταν ἐπίστρατον ποτέ δὲν θέλουν νὰ με πᾶρουν
κ' αὐτὴν τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἄρουν
κ' ὅταν ὅτ' ἡ Πόλι ἔξαφνα βρεθῶ καμμιὰ ἡμέρα,
χωρὶς νὰ βγάλω τὸ σπαθί, χωρὶς νὰ ρίξω σφαῖρα
ἐλ' τότε πιά, βρὲ Περικλῆ, ἐπέρχεται ὁ κόρος
καὶ μίαν ὥραν συμφορὰς γυρεύεις παραφόρος.
Π.—Καμμιὰ σφαλιγὰρα ἔξαφνικῇ ὅτ' ἡ μούρη θὰ σ' ἀσπράξῃ.
Φ.—Διὰ τὴν εὐτυχίαν μας μοῦ ἔρχεται νὰ κλάψω.
Τι εὐτυχία εἶν' αὐτὴ δὲν εἰμπορῶ νὰ νοιώσω,
ὅπου με κάνει, Περικλῆ, νὰ κλαῖω κάθε τόσο.
Π.—Καὶ ποῦ θὰ δώσῃς, Φασουλῆ, τὸν ψῆφο σου δὲν ξέρεις;
Φ.—Σ' ἐσένα, ἐὰν πρόκειται τὴν συμφορὰν νὰ φέρῃς.
Π.—Ἀφήσατε, παρακαλῶ, αὐτὰς τὰς περιφράσεις,
γιατὶ κοντεύεις, γαῖδαρε, με τοῦτα νὰ με σκάσῃς.
Φ.—Παντοῦ σωτήρες, Περικλῆ, παντοῦ πρὸς τὰς πρώτας
καὶ μες ἑστούς ἄλλους τοὺς πολλοὺς καὶ ὁ Τσιγγῆς
[ὁ Χιώτης].
Π.—Ποῖον θὰ ψηφίσῃς λέγε μου χωρὶς ἀργοπορίαν.
Φ.—Κ' οἱ ἔνδεκα κ' οἱ δώδεκα κηρύττουν σωτηρίαν.
Κ' ὁ Δεληγιάννης, Περικλῆ, καθήμενος εἰς πάλιν
διέρχεται τὴν Τρίπολιν καὶ τὸν Μωρέαν ὅλον
καὶ προσφωνεῖ μετὰ παλμῶν, ἐξάψεως καὶ γλώσσας
τοὺς πανευδαίμονας ἀστούς Κανδρέβι καὶ Ἀλίκας.
Καὶ τὸν ἀφέντη με χαρὰς ἡ Ζάκυνθος προσμένει
καὶ κάθε ὑποψήφιος ὅτ' ὁ τόπος του πηγαίνει
με σωτηρίας προγράμματα καὶ ὑποσχέσεις τῶσας,
ὅπου συγχύζουν, Περικλῆ, τὰς φρένας καὶ τὰς γλώσσας.
Γεννᾶται δὲ καὶ ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει
κ' οἱ οὐρανοὶ ἀγάλλονται καὶ χαίρ' ἡ κτίσις ὅλη.
Ὡς ἂν ἔμπορῶσα νὰ εὐρῶ κανένα ὀλετήρα
με πρόγραμμα καταστροφῆς ὅτ' ἡ οὐραράν του χερσὶ
θὰ τὸν φιλοῦσα τρεῖς φορὰς καὶ ἄλλας τρεῖς ἀκόμα
ἐκεῖ ποῦ τὸν ἐφίλησε τῆς μάννας του τὸ στόμα.
Π.—Μὰ σὺ τὸ παραξέλωσες καὶ πλεον δὲν ἀντέχω,
ἐφ' ὃ καὶ πέρνω τὸ ραβδί καὶ σοῦ τῆς καταβρέχω.

Κ' ὁ Φασουλῆς σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
με τοῦ Σωτήρος βγαίνει τὸν σταυρό.

Τσιγγροῦ ἐπιστολή,
σημαντικὴ πολὺ.

- καὶ πρῶτον μὲν, διαβόντρου γυιοί, νὰ μάθῃτε ἀπὸ μένα
ἐνῶ αὐτοὶ πολὺ συχνὰ γυρεύουν ἀπὸ μένα.
Ἐγὼ περνώ σὰν ἄρχοντας, σὰν Κροίσσος σὰν Πασσάς,
κ' ὅσοι σὲ κόμματα κολλοῦν τὰ ἔχουνε χαμένα
καὶ μένουν εἰς τὸ ὕστερο με ἀνοικτὸ τὸ στόμα.
Κ' οὔτε ποτέ, νὰ σᾶς χαρῶ, ὅτ' ὁ νοῦ μου θὰ τὸ βάλω
νὰ γίνω δοῦλος ἄματις ὅτ' ὁ ἕνα καὶ ὁ ἄλλο.
Γιὰ τοῦτο μέσα ὅτ' ἡ βουλή σὰν ἡ ψήφισαν οἱ ἄλλοι,
ἐνῶ τοὺς ἔφευγα κρυφὰ χωρὶς νὰ τοὺς ῥωτήσω,
καὶ ἐν ἔμορϋς κανενὸς νὰ νοιώσῃ τὸ κεφάλι
ἐπὶ τοῦ λωλοῦ πολιτικῆ σκοπεύω νὰ κολλήσω.
Καὶ ὅσοι τὸς τὰ εἶχανε μαζί μου μέλι γάλα
κ' ἐγὼ γελούσα πάντα μου ὅτ' ὁ σβέρο τος καββάλα.
Κ' ἂν ὁ Τρικούπης φίλο του κ' ὁ Θεοδωρῆς με θέλῃ,
ἐνῶ ποτέ μου κανενὸς ἐν γίνομαι κοπέλι.
Ἐκείνοι πρέπει ἂν ὁμοπρὸς καὶ πίσω μου νὰ τρέχουν
κ' ἐγὼ νὰ γίνωμαι σκουπίδι καὶ σκυλί τος,
ἐκείνοι τὴν ἀνάγκη μου ὀλημερῆς τὴν ἔχουν,
ἐνῶ ἐγὼ, τὸ ξέρετε, ἐν ἔχω τὴν δικήν τος.

Ἐγὼ ἐν γύρῃ ποτέ λεπτὸ ἀπὸ κανένα,
ἐνῶ αὐτοὶ πολὺ συχνὰ γυρεύουν ἀπὸ μένα.
Ἐγὼ περνώ σὰν ἄρχοντας, σὰν Κροίσσος σὰν Πασσάς,
κ' ὅσοι σὲ κόμματα κολλοῦν τὰ ἔχουνε χαμένα
καὶ μένουν εἰς τὸ ὕστερο με ἀνοικτὸ τὸ στόμα.
Κ' οὔτε ποτέ, νὰ σᾶς χαρῶ, ὅτ' ὁ νοῦ μου θὰ τὸ βάλω
νὰ γίνω δοῦλος ἄματις ὅτ' ὁ ἕνα καὶ ὁ ἄλλο.

Ἐγὼ σὲ πόρτας ἔχουνε ἐν ἔμαθα νὰ τρέχω,
ἐγὼ, μωρὲ διαβόντρου γυιοί, παιδιὰ, σκυλιὰ ἐν ἔχω.
Ἐμένα μ' ἦκαμ' ὁ θεὸς γιὰ νὰ σᾶς ἐλεήσω,
ἐγὼ καὶ γόσσα ἦκαμ' καὶ γραμματάκια ἔχω
καὶ ἂν γυρεύω ἄματις ἀκόμη νὰ πλουτίσω,
γιὰ τὴν πατρίδα τρώγομαι, γιὰ τούτην ὑποφέρω.

Ἰντα καλὸ σᾶς ἦκαμ' οἱ ἄλλοι περιδρόμοι;
ἐνῶ ἐγὼ, διαβόντρου γυιοί, χωρὶς νὰ σᾶς ῥωτήσω,
νοσοκομεῖα ἦκαμ' καὶ φυλακαὶς ἀκόμη
καὶ σὲ λιγάκι θέατρο σκοπεύω νὰ σᾶς κτίσω.
Καὶ ἂν ἀκόμη ὁ θεὸς ἐν θέλῃ νὰ παθάνω,
ἐκεῖνος ξέρεῖ μοναχὰ τί ἔχω νὰ σᾶς κάνω.

Με τῆς φιλανθρωπίας μου ὁ νοῦς σας θὰ φουντώσῃ καὶ ἄγαλμα θὰ κάμω γιὰ τὸν Τσιγγρὸ μὲν ἄλλα καὶ τότε πρὶν καθέννας σας, κακόσορτοι, θὰ νοιώσῃ ἴντα κουμάσι· χάσατε καὶ τὴν χρυσὴν πατέρα. Καὶ τῶν μαλλιών σας σὰν λαλοῖ τῆς τριχὲς θὰ τραβᾶτε καὶ τὸ ξερό σας καύκαλο· στὸν τοῖχο θὰ κτυπᾶτε.

Ἐγὼ κυρίους σ' ὅλο μου τὸ εἶναι σὰς ἀφίνω, ἔγὼ καὶ μπάλους τακτικά καὶ σουαρέδες· δίνω καὶ θυσιάζομαι γιὰ σὰς καὶ οὐδὲ λυποῦμαι γρόσα καὶ τρώτεν τοὺς σουπέδες μου, ὅπου κοστίζουν τόσα. Καὶ ὅλοι σας χορταίνετεν εἰς τὴν δική μου ῥάχη καὶ βλέπετεν τὰ πλούτη μου, ὅπου κανεῖς ἐν τάχει.

Καὶ ὅστερι ἀπ' ὅλ' αὐτά, διαόλου περιδρόμοι, ἐν ἔρχεται κανέννας σας νὰ μοῦ ζητήσῃ γνώμη πῶς τῶρι θὰ βολέψωμε τὰ οἰκονομικά μας, χωρὶς νὰ δώσωμε λεπτὸ ἀπὸ τὸν κουμπαραῖ μας. Κανέννας σας ἐν ἔρχεται νὰ μάθῃ ἴνι τρόπο θὰ τὰ βολέψωμε καὶ αὐτὰ χωρὶς κανένα κόπο.

Ἐν μὲ ψηφᾶτε, φαίνεται, διαβόντρον μου κουλούκια καὶ τρέχετεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ σὲ μερικά κουτούκια, ὅπου ἐν ἔξερουν δηρὸ καὶ δηρὸ καλὰ νὰ λογαριάσουν καὶ δηρὸ γαδάρων ἄχυρα ἐν ἔξερουν νὰ μοιράσουν. Καὶ χάσκετεν ὅλημερίς καὶ κάνετεν καυγὰ καὶ θέτεν με τῆς ἀπανταῖς νὰ βάψετεν αὐγά.

Φουρτοῦνα· σιὰ μποτίζεκα σας!.. νὰ κλαῖν ποῦ σὰς γνοῖ με λόγια καὶ γραφίματα τὸ νοῦ σας πιπιλίζουν οἱ Καλλιγάδες ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε οἱ Σούτσοι, ἄλλα μὴ αὐτὸ, κακόσορτοι, ἐν ἔχετεν κουκούτσι. Καὶ ἄκομη ἐν ἐμάθετεν πῶς ὁποῖος ἔχει γρόσα, ἐκεῖνος, διαολόλωλοι, τὰ ἔχει τετρακόσα.

Φουρτοῦνα· σιὰ μπατίζεκα σας!.. μὴ πᾶτεν στὰ χαμένα, ἀφῆτεν τοὺς τοὺς παλαβούς καὶ ἐλάστενε σ' ἐμένα καὶ ἔγὼ τὰ οἰκονομικά εὐθὺς θὰ τὰ βολέψω, χωρὶς τὸν ψῆφο κανενὸς ἢ γρόσι νὰ γυρέσω. Ἄς τὸ σκεφθῇ αὐτὸ καλὰ ὁ κάθε πατριώτης καὶ σὰς φιλῶ· στὸ κούτελο... Τσιγγρὸς, ὁ πρῶτος Χιώτης.

Μὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἤγραψα ἀπὸ θυμὸ μεγάλο, γιὰτὶ ὁ σιρΧαρίλαος γιὰ νὰ με πεισματώσῃ ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ στὸ δικό μου μπάλο, μὰ ἔννοια του καὶ ἀκριβὰ πολὺ θὰ τὸ πλερώσῃ. Μοῦ ἤκαμε ὁ ἀμπαλὸς αὐτὴ τὴν προσβολή, γιὰτὶ ἐν τὸν ἐψήφισα καὶ ἔγὼ μὲς στὴ βουλή.

Καὶ αὐτὸς θαρρῶ τὸν κάμποσο γυρεύει νὰ μοῦ κάμῃ, μὰ θὰ τοῦ δείξω τοῦ λαλοῦ πῶς νοῦ ἐν ἔχει δρᾶμι, πῶς ἔξερουν τὴν εὐγένεια καὶ οἱ Χιώταις σὰν Ἐγγλέζοι καὶ πῶς κανεῖς τὸ μπιμποπὸ με τὸν Τσιγγρὸ ἐν παῖσι. Ἐν καταδέχτηκε νάλθῃ καὶ στὸ δικό μου σπῆτι, μὰ γὼ μαριόλος ἐν μιλῶ καὶ ἄς μοῦ βαστᾶ τὴ μύτη.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλοις λόγουις ἀγγελίαις.

Μὰ τί Ἡμεροδεῖται εἰς τοῦ Κωνσταντινίδη!.. γιὰ καθένος γραφεῖο μοναδικὸ στολίδι, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, παντοδαπῶν σχημάτων, ποικίλων δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ ζωηρῶν χρωμάτων, με τοῦ εἰκοσιένα ἱστορικῆς εἰκόνας, με τόσους πολεμάρχους καὶ τόσας Ἀμαζόνες. Μὰ τί Ἡμεροδεῖται!.. ἀξίζουν ὅ,τι πῆτε καὶ ἀγοράστε ὅλοι γιὰ νὰ βεβαιωθῇτε.

Ἡμερολόγιον Πανᾶ, ποῦ εἶναι γιὰ τὴν τέσπη καὶ ὅ,τι θέλει ὁ καθεὶς τἀνοίγει καὶ τὸ βλέπει, ἐγκόλπιον πολύτιμον εἰς ὅλας καὶ εἰς ὅλους, ἀλλὰ πολυτιμότερον εἰς τοὺς πολυασχόλους.

Εἰς τοῦ Μιχαλοπούλου τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἡμεροδεῖκτας νέους ἱστορικοὺς θὰ βρῆτε, καθὼς καὶ ἄλλο ἓνα πολύτιμον βιβλίον, Ὑγιεινῆς Στοιχείᾳ καὶ μὴν ἀργοπορήτε.

Ὁ κύριος Κορομηλᾶς δραματικὸς βαρβάτος, τὴν γλαφυράν Κλίτταν του ἐξέδωσεν ἐσχάτως, ἐν ἣ Κανδαύλην τὸν μωρὸν δολοφονεῖ ὁ Γύγης μετὰ ἱάμβων λαξευτῶν καὶ τέχνης οὐκ ὀλίγης.

Σκόκου Ἡμερολόγιον με πράγματα πολλὰ, με μούτρα με ποιήματα καὶ χίλια δηρὸ καλὰ, τρελλὸν καὶ ἐν μέρει σοβαρὸν, ποικίλον τε καὶ εὐώδες καί, ὅπερ σπουδαιότερον γιὰ τοὺς Ρωμηούς, ὀγκώδες. Μὰ εἶναι τρέλλα, βρὲ παιδιὰ καὶ πρᾶγμα ποῦ σαλευεῖ καί, ὡς φαίνεται οἱ ἄνθρωποι, τὸν μουστερῇ γυρεύει.

Ἀγγέλλομεν μετὰ χαρᾶς πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων πῶς γίνεται Εἰδήσεων μεγάλων Πρακτορεῖον, σὰς λέγει δὲ ἡ συνδρομὴ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον πῶς δώδεκα ψωροδραχμαῖς θὰ σὰς κοστίζῃ μόνον.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συγορεύει με τῆς βρώμας τῶν Χαυταίων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον.

Καφενέ τῶν Φρονούντων — νύκτα μέρα συζητοῦνται, με μπακαλῆδες καμπόσους, πατίζεδες ἄλλους τῶν μ' ὀρητήρια, σαντούρια καὶ μὲ μάνδρα με γαζοῦρα.

